

Ἀπὸ τῆς Συγκλητικῆς ἤδη ἐκστράτε-
ας, τὰ Σούδα ἔπαυσαν νὰ ἔχουν ἐν-
πιστοσύνην εἰς τοὺς Ἕλληνας τυράν-
νους, προδότες ἄλλως τε τῶν πατρί-
δων τὰν καὶ ἐτοιμοὶ νὰ διαπράττουν
τὸ πᾶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομι-
κῆς νῦν τυραννίας. Τώρα ἡ ἀποτυχία
τῆς Νάξου ἐπύρηνε τὴν δυσπιστίαν
τῆς Αὔλης.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἰστιάσιος βασιλεὺς ἔφερε τὰ χρυσὰ τὸν δεσμῶν. Βέβαιον ἔστιν ὅτι ὁ γαμβρὸς τὸ θά νῦν ἐδοῦν ἦν ἐπὶ τῇ πόλει, ἐμνήσθη εἰς αὐτὸν τὴν τύχην ἣ ὅποια τὸν ἐπερίμενε μετὰ τὴν σπουταίαν τὸν καὶ τοῦ παρήγγειλεν ἅλα νὰ ἐξέγερη τάχιστα ἐπαναστατοῦν τὸν Ἰωνικὸν πόλεμον κατὰ τὴν Περσῶν. Ὁ Ἀρισταγόρας ἀνεφύρησεν ἀμέσως εἰς τὸν Δῆμον Μιλήτου καὶ εἰσέταξε τὰ περὶ ἐξέγερσός οὗτος σχέδια, τὰ ὅποια κατεπλημύθησαν ὁ ἱστοριογράφος ἔκτατος. Ὁ Δῆμος, ἐν τούτοις, ἀπεβόηθ' μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς προτάσεις τὸν Ἀρισταγόρα, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὰ γεγονότα ἐξέλιχθησαν κατὰ τὸν πλέον ραγδαίον τρόπον. Ὁ ἐκ Νάξου ἐπιστρέφων Ἴωνικὸς στόλος δὲν εἶχεν ἀκόμη διαλυθῆσαν ἐπὶ ἐστῆσαι εἰς τὰς πόλεις ἐκ Μιλήτου ὁ Ἀρισταγόρας ὅπως προῆλθε ἐπὶ τὸ κρημυγὰ τῆς ἐξέγερσως. Τότε οἱ ἐπιστρέψαντες εἰς τὰς πατρίδας τῶν ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν συνέλαβον τοὺς τρωάνους καὶ τὰς ἐπιφανῆ μέλη τῆς Περσικῆς φαρτίας. Ὅλοι αἱ Ἰωνικαὶ καὶ αἱ Ἀιολικαὶ πόλεις ἐκέρχθησαν τὴν ἐπαναστάσειν, ἣ ὅποια ἐπετέλεσεν πρὸς τὸν, μέχρι τῆς Λυκίας καὶ τῆς Κύπρου.

Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ δόγμα δ' Ἀριστογάργος ἐμέριμνα πρὸς ἐξέυρευσιν συμμάχων ἵνα κατοικήσῃ τὸ ἄνθρωπον Ἀθηνοῦσιν πρῶτον ἐπὶ τὴν Σπάρτην, ὅπου ὅμως ἔτυχε ψυχροτάτης ὑποδοχής. Οἱ Σπαρτιάται, θαυμάσιοι στρατιώται ἀλλὰ κοντοβόλοιοι πολιτικοί, ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις περὶ παροχής βοήθειας, δηλώσαντες δι' ἡ ἐπαναστάσεως τῆς Ἰωνίας ἥτοι ἔξω ἐντέλλου πρὸς αὐτοὺς ὑποβίβει. Τότε, ὁ Ἀριστογάργος ἐστράφη πρὸς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρτίαν, ὅπου τὰ πράγματα ἦσαν διαφορετικά. Οἱ Ἀθηναῖοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ διέδεξαν τὸν ἔθνικόν γοργακτὴν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁμοῦ δὲ μὲ τούτους Ἑρτερίους ἐδέχθησαν, καὶ ὁπλοστολεῖν ἐπικυοῦσαν. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρεχώρησαν εἰς τὸν Ἀριστογάργον 20 τριῆρεις, οἱ δὲ Ἑρτερεῖς ὅλους πέντε.

Ἀλλ' καὶ ταυτὴν ἡ ἐνίστασις δὲν τοῦ θεοῦ ἀξιοκαταρρήτως. Ἀλλὰ εἶπε πολλοὶ μεγ' αὐτέραν ἠθικὴν σημασίαν τὴν δὲ τοῦ βοηθούσαντος δόσον καὶ διὰ τὸ ἐπαινεσάμεναι. Διότι τότε σὺν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἐρέτριαν δόσον καὶ εἰς τὰς Μικρασιατικὰς πόλεις, ἀνεκλήθησαν ἐκ τῆς λήθης οἱ παλαιοὶ φυλῆται καὶ ἔθνικοι θεομοὶ καὶ ἀνεγνωρίσθησαν διὰ μίαν ἀκρόν φωνάν αἱ Ἀθῆναι ὡς μήτηρ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων καὶ ὡς κοινὴ τοῦ ἁπτικοῦ πολιτισμοῦ.

*Εν τῷ μεταξύ, οἱ Πέρσαι δὲν ἔμενον μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας. *Ἐκάλεσαν εἰς βοήθειάν των τὸν Φοινικὸν στόλον. Ἀπὸ ξηρᾶς δὲ ὁ Περσικὸς στόλος ἀπέβηκεν.

κός στρατός ἐπρωγάγει κατὰ τῆς Μιλήτου διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πολέμου ἐφ' ὅσον πᾶσι θεωρεῖται ὡς ἑστία τῆς ἑκπαιδεύσεως καὶ ἡ καταληψὶς τῆς δὲ ἐπερείε βαρὺ ἦλκον καὶ ψυχολογικὸν πλήγμα εἰς τοὺς ἐξεγερθέντας. Οἱ ἑπαναστάται, ποὺ ἀνέμουν ἄλλως τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν τῶν Περσῶν, ἔκρινον ὅτι, ἀντὶ να ἀναμείνουν τὴν πολιορκίαν τῆς Μιλήτου, συμφερότερον ἦτο ἢ να ἀντιτάξουν ἐπιθετικὰ ἀπὸ ἀμυντικῶν τὰ βασίσουν αὐτοὶ πρώτοι πρὸς καταλήψιν τῶν Σάρδεων, ὅποτε καὶ αὐτοὶ οἱ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀμφισβητουμένοι καὶ κατενύχον τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἔθνικοῦ ἀγώνος.

Ἡ ἔμπνευσις τοῦ τοῦλημάτος αὐτοῦ εἶχον προφανῶς οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους ἐκέλευον κατέπλευσαν εἰς Ἑρεσον. Οἱ Ἐφέσιοι παρήμειναν ἐν τῇ συνόλῳ τῶν οὐδετέρων, αὐτὸ δὲ θὰ προσέβλεπε τὴν μοιραίαν ἔκτασιν τοῦ ἀγώνος, ἐφ' ὅσον ἡ ὕσάν των Ἑρεσίων δέν θη ἀπλὸς σπῆσις δειλίας, ἀλλὰ καθαρῶς

Ἐν τοῖς αὐτοῖς εὗρεθσαν Ἐφέσιοι μὲ
ἔθνικόν αἶσθημα καὶ προσεφέρθησαν
μετὰ μενίστης προθυμίας νὰ χρησιμεύ-
σωσιν ὡς ὁδηγοί. Οὕτω οἱ Ἀθηναῖοι
κατέβησαν ἀπὸ τοῦ Τμώλου, πρὶν αἱ
Σάρδεες προφθάσουσιν νὰ λάβουσιν μέ-
τρα καὶ προετοιμασθεῖν διὰ πολιορ-
κίαν.

Ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ἀπετάθη
σε τὴν κρισιμότεραν μέχρη τῆς στιγ-
μῆς ἐκείνης κατὰ τὸν ἀγῶνα. Οἱ
εἰσβολῶντες εἰς τὴν πόλιν Ἕλλη-
νες, προέβησαν εἰς τὴν ἀπολύ-
την τυρρικήν καὶ πόλεον, μὲ τὴν
πεποίθιν διὰ τὰς φάλαγας ἐκεί-
ναις εἶναι ἀνεσπόμεναι ἀπὸ τῶν φε-
γῶν καὶ καρπῶν τῶν ἀπαιτητοῦ ἀ-
ναισθητοῦ. Ἐκ τῆς ὑπὸ τὴν ἀπε-
δείχθη διὰ τὴν τυρρικήν ἐκείνην ἡτο-

ἀσπίδος καὶ ἐπιμύδια διότι ἐξ αὐτῆς
κατασκευάσθη καὶ τὰ πλοῖα καὶ τὰς ἀπὸ
Κυζένης, οὗτοι δὲ ἐπὶ τὴν ἐξέγερσιν
τῶν Ἀχαιῶν στήσαντες ὁμοῦ μετὰ τὴν
Περσάν, ἀπέκρουσαν τοὺς νικητὰς ἐν
πλήρει ἀγορᾷ τῆς καιομένης πόλεως.
Οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ τρα-
ποῦν πρὸς τὴν θάλασσαν, δίχως νὰ
συμπαράλθουν κἀν λάφυρα.

Κατά την υποχώρησιν, οί Ἐφέσιοι ἐβόηθησαν τοὺς Πέρσας οἱ ὅποιοι ἐπ' αὐτοὺς ἐπυροκόπησαν τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα. Ἐπικολούθηον ἥττα, κατόπιν τῆς ὁποίας οἱ Ἀθηναῖοι συνετάχθησαν εἰς Μίλητον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας.

Κατόπιν τούτων, τὸ μόνον πρακτικόν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας των ἦτο νὰ ἐξοργίσουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Μέγαν Βασιλέα ἐναντίον των.

Αἱ ἐκ τῶν ὑπετέρων κρίσεις αὐτὰν
δὲν ἀναποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν
ἀλήθειαν. Κατὰ θεσμούς οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἐ-καταλείπουν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ,
οὕτως ἢ ἄλλως, ἐξαργισμένως ἢ μὴ ἐ-
μνάνον τὸν Ἀθῆναι, ὁ Βασιλεὺς τῶν
Περσῶν δὲν δὲ ἐγκατέλειπε ποτὲ τὰ
κατακτητικὰ του σχεδία. Ὅσον ἀφο-
ρᾷ πάλιν τὴν πυρπολίαν τὸν Σαρδε-
νίαν, τὸ νομίαιον σάλαμ δὲν συνίστα-
ται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πράξιν, ἀλλὰ
εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐπασπαστὰν δὲν ἀνέ-
λησαν δέοντας κατὰ τὴν Περσολυβι-
κῆς ἐπιθέσεως.

Κατά τα άλλα, οι φλόγες των Σάβανων έπύρωσαν τόσους τας Έλληνικάς καρδίας, ώστε με κατάληξιν των ειδών οι ήττημένοι και έξουθενόμενοι Μιλήσιοι παρά τὸ πλευρόν των ὄλα τὰ Έλληνικά φύλα ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Κυπριακοῦ πελάγους.

Καὶ ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησεν...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ μοιραία
ἐκβάσις τοῦ ἀγῶνος.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Πιστεύεται κοινώς ότι το υποβρύχιο είνε νεωτάτη εφεύρεσις χρησιμεύουσα το πρώτων τάς παρανομίας του παγκοσμίου πολέμου. Οι Έλληνες αναγινώσκουσι πρέπει ν γνωρίζουν ότι το πρώτων σύγχρονον υποβρύχιον το οποίον έλαβε μέρος εις πολεμικάς επιχειρήσεις ήτο το "Έλληνικον "Δελφιν", το οποίον άπεκατέλει τοτε καταδύμενον καί δι- χυ υποβρύχιον (ά τελευταίος δρος έ- πεκράτησεν από τής έποχής του πό- λεμου). Το "Δελφιν" χρησιμοποιήθη έπιτυχώς κατά τους Βαλκανικούς πολέμους, συμμάχων μετά των λοιπών σκαφών του στόλου πρό των Δαρδανελίων. Χάριν τής Ιστορίας πρέπει να τονισθ ήτι ή Έλλάς είνε ή πρώτη χρησιμοποίησας έν πολέ- μω πλω άκόμη σπουδαιότητα την λειτουργίαν των πολεμικών πλοίων, την εφαρμογήν του άτμου. Εϊδικώ- τερον ή άτμοκίνητος φρεγάτα "Καρ- τερίας" την οποίαν εκύβηρνα ά "Α- στυγέ" το τελευταίον έτος τής έπ- αναστάσεως ήπηρεε το πρώτων άτιμή- ρος σκάφος το οποίον έλαβε μέρος εις επιχειρήσεις, σημειώσαν μάλ-

στα λαμπράν ἐπιτυχίαν, ἄφοι κατὰ
ναυμαχίαν δολόκληρον μοίραν τοῦ
κιβών σκαφῶν παρά τὴν Ἰτέαν ἐν-
τός τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Ὁ λόγος ὁμοῦς εἶνε ἐνταῦθα περὶ τοῦ πρώτου ὑποβρυχίου, τοῦ ὁποῖου εἶνε κατὰ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας παλαιότερον τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Κατασκευασθὲν τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ τῇ 1620 ἅπν τῶν Ὀλλανδῶν μηχανικῶν Βάν Ντρέμπελ καὶ εἶχεν ὅσας τὰς ιδιαιτήτας τοῦ σημερινοῦ ὑποβρυχίου. Καταδυθὲν εἰς τὸν ποταμὸν Τάμεσιν ἐνώπιον πολλοῦ πλῆθους καὶ ἐπιστήμων, κατάρθωσε νὰ πλεύσῃ ὑπὸ τὸ ὕδωρ εἰς βάθος τριῶν μέτρων. Ἡ μόνη δυσχέρεια τὴν ὁποῖαν ἀντιμετώπισε ὁ κατασκευαστὴς τοῦ πρώτου αὐτοῦ ὑποβρυχίου ἦτο ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προωθῆται τὸ σκάφος του. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἀτμός δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐφαρμοσθῇ. Τὰ πλοῖα δὲ ἐκινούντο δι' ἰστιῶν καὶ διὰ κωπῶν. Ἀντὶ κώπης ὁ Βάν Ντρέμπελ ἐφήρμοσε ἑλικά κινούμενον διὰ τῆς μνήτης δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου.